



NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

True Siberians!

14 Nov, 04 - 18:34

GPS-pos: N65°43' | E150°54' | Alt: 41 M

We have -18,4°F degrees today, the 14th of November here in Zyryanka and the temperature is on its way down again. We expect to reach -58°F within two weeks.

"My sister fainted from pain, when she had a tooth removed today", Sergei Serbinov laughed when he came and visited us the other day, "but than again, she's a sissy!"

"Didn't she have a local anesthetic?" I asked surprised.

"There's no painkillers to be found in Zyryanka today!"

Sergei laughed and continued: "It's better to do it the Novikov way! And cheaper!"

Sergei Novikov and Sergei Serbinov belong to an exclusive group of lorry drivers. They only drive during the most extreme winter months and hardly ever along roads, since there ain't any. As fast as the ice is thick enough on the surrounding rivers, lakes and streams, they set off in all directions with their loads of necessities to isolated villages all over Siberia. It is almost impossible to comprehend the difficulties they have to face on each trip. They normally make 3 trips every winter and it takes about a month each. At times they can only travel 10 km/h due to the amount of snow, for days, at times in temperatures well below -76°F and almost always something devastating happens. Either they go through the ice, get stuck in the thick snow for days, or the transmission brakes in two parts and since nobody can help them, they have to be expert mechanics, hunters, survival experts and so on. The brand name of monster trucks they drive are Ural and Kamas. When they've done their job, they have to disassemble the truck in every little detail. And I mean every detail! That's the damage these trips do to the trucks. It is also a fact that a driver dies every year on the road. Not do to accidents with meeting cars, oh no, because they either get stuck and starve to death or go through the ice! It was during when of these work trips that Sergei Novikov suddenly developed tooth-ache. When the pain became unbearable, he just stopped, swooped down half liter of vodka, walked out in to the extremely low temperature, took a wrench and pulled the aching tooth out himself, downed the rest of the vodka, went inside the truck and fell a sleep immediately. When he eventually woke up, he continued his trip!



Sergei Novikov & Sergei Serbinov

When I first grabbed the IPAQ this morning, ready to write today's dispatch, my idea was to write about all the difficult obstacles which are awaiting us, since we're leaving Zyryanka on Wednesday. The extreme cold we're expecting, the open water, the fast currents, the thin ice, that we only have 6 hours of daylight and that we're pulling pulkas/sledges with a weight of 150 kg:s per person. But than I realized that our challenge is no different from other physical challenges one can find at extreme parts of our world. Challenges there to satisfy the modern human being, when normal day to day survival doesn't exist, as it is in the well fed part of the world. Johan can write about that. This is his first true challenge. I've been living with those for so many years, 16 years in total, so I know it only takes the right concentration, motivation and proper acclimatization to get through alive. And no matter how much the modern explorer or adventurer wants to promote his or hers Expedition as the last great adventure on earth, one can not compare it with, for example, the first human beings or explorers which for example went up or down the Kolyma river. It is a ridiculous comparison, really. We modern explorers have, well, we wouldn't even be let in here or travel the poles if we didn't have GPS:es (one note, though, we only use our GPS to get the correct coordinates when putting up camp, not to orientate with), 3 satellite phones, an emergency unit (Epirb), super light polar gear and equipment and decent maps. The true explorers, the first ones, they had only courage. But than again, many perished along the Kolyma. Which could well happen to us, since the Kolyma is no easy place even today. But, in comparison, modern explorers and adventurers are spoiled and weak. Therefore, I rather write about these exceptionally durable Siberians! I mean the true Siberians, those who truly love Siberia, their birthplace and their place on earth and who will stay in Siberia no matter what opportunities show up in the future. There's still quite a few of them still in Zyryanka. Like the two Sergey's. Especially Novikov, since Serbinov has traveled the world and he's becoming lost, like myself.

The true Siberian is easy to like. They're generally very easy going, positive, funny, nothing is impossible for them, they take the day as it comes, don't stress and they're very generous. Every time Serbinov comes to visit, pretty much every day, he brings something to eat. Moose, fish or homemade salad. And Novikov, every time he accompanies us to help us find things in Zyryanka, he stops at his garage, opens it, grabs one of the hundred stored frozen fish he has, gives us a schirr (white salmon) and says:

"Eat as much straganina as you can before leaving!"

Straganina is as you know, frozen raw fish which you eat just as it is. Or, if he decides to put a bit more effort in it, he finds

us a female schirr full of caviar, so that we can get the healthy caviar and eat it frozen, it is called ikrá. Both great for putting quick warmth into a cold body. Believe it or not. For the true Siberian, the image that the western media is painting of the modern day polar explorer, you know, visit any polar site and that is what you get. Pictures of frozen beards, eyebrows, snowstorms and extreme cold and stories including dirty underwear, frozen limbs and unknown ices and lot's of equipment problems, this is not in a life time for the Siberians, it is a every day occurrence! Nothing worth talking about. Still, amazingly enough, they cannot fathom what we're going to do, starting Wednesday. Skiing the whole winter and finishing in Ambarchik Bay in May, living in a tent with no heating and pulling our own equipment. Even though it would be dead easy for them!

"We're not nuts as you" ,they say and adds, always,: "You won't survive this, that's for sure."

They all reckon we're badly dressed, to colorful and modern and they think we're not used to this life out here and, well, they reckon it is not enough Siberian in us!

De verkliga Sibirierna!

Det är den 14:e november och temperaturen är på väg nedåt igen. Idag är det -28°C här i Zyryanka, soligt och friskt. Vi räknar med att vi har 50 minusgrader inom två veckor.

"Min syster svimmade av smärta idag när hon var till tandläkaren och drog ut en tand" ,skrattade Sergei när han kom på besök, "men hon är blödlig av sig."

"Men bedövade hon inte?" ,frågade jag.

"Idag finns inget bedövningsmedel i Zyryanka!" ,skrattade Sergei och fortsatte: "Utan det är lika bra att dra ut tänderna själv, som Novikov gjorde under en arbetsresa förra vintern."

Sergei Serbinov och Sergei Novikov tillhör en exklusiv skara lastbilschaufförer. De kör bara om vintern och nästan aldrig efter vägarna, mest beroende på att inga finns. Utan så fort isarna är starka nog åker de i alla väderstreck i väglöst land och hämtar eller kör ut förnödenheter för alla isolerade orter längs Kolyma och till staten Tjukotka än längre i nordöst. Det går inte att föreställa sig alla problem de upplever. Ibland kan de bara köra 10 km i timmen för att det är så mycket snö, oftast i -60 graders kyla, ibland kör de genom isen, eller fastnar i snön flera dagar och eftersom ingen kan hjälpa dem, måste de klara alla bekymmer själva i sina monster till ryska lastbilar. Ural eller Kamas heter de och är alla specialbyggda för vinter, men är specialjusterade av chaufförerna på olika vis för att klara extremkylan. Varje förare är därför också sin egen mekaniker, eftersom de efter varje vinter måste plocka isär sin lastbil, helt och hållet. Och då menar jag varje liten del av lastbilen, eftersom den tar så mycket stryk under arbetsresorna. Det händer varje vinter att någon av förarna fryser eller hungrar till döds när de fastnat eller inte klarar av att reparera sin lastbil. Det tar i regel en månad att göra en arbetstur. Och det var under en sådan, som vår vän Nubben, eller Sergei Novikov som han heter, fick tandvärk. Så han stannade helt sonika till, drack en halv liter vodka på direkten, tog fram en tång i den 50-gradiga kylan, drog ut hörntanden själv och drog direkt i sig en halv liter vodka till, eller mer, han minns inte, och somnade så av innan smärtan blev för besvärlig. När han vaknade fortsatte han sin resa!

Jag hade först tänkt skriva om mina funderingar runt den utmaning som komma skall i min sista rapport från Zyryanka, eftersom vi börjar skida norröver på onsdag. Extremkylan, det öppna vattnet, strömmarna, bara sex timmars dagsljus och våra 150 kg tunga pulkor. Men sedan kom jag på att den inte skiljer sig så mycket från alla andra fysiska sportutmaningar som vissa av oss moderna människor behöver idag för att känna oss nöjda. Nu för tiden när inte allmän vardaglig överlevnad ingår i dagsschemat. Så Johan får skriva om det. Det är ju hans första riktigt svåra utmaning. Jag har ju hållit på så här några år och vet att det handlar bara om rätt motivation, rätt koncentration och rätt noggrannhet för att klara det. Och egentligen, det vi skall göra är ju ingenting i jämförelse med vad de som först utforskade Kolyma fick gå genom för några hundra år sedan. De hade inga GPS:er (OBS! Vi använder bara gps:en för att få exakt lägerposition varje kväll, inte för att orientera med.), satellittelefoner eller dagens lätta polarkläder och superutrustning. Ja, flertalet av dom dog, så svårt var det. Vintern är hemsk. Och, vi, dagens explorers och äventyrare är bortskämda och veka i jämförelse. Skillnaden är som natt och dag. Nä, därför skriver jag hellre om de här mycket tåliga sibirerna. De är utan tvekan de tuffaste och tåligaste människor jag mött. Jag menar de riktiga sibirerna, de som verkligen älskar sitt Sibirien och som väljer att leva kvar oavsett om andra möjligheter uppstår eller inte. Sådana finns det en hel del kvar fortfarande i Zyryanka. Sådana som de två Sergeis. I synnerhet Novikov. Serbinov han har rest och sett andra länder, så han håller på att bli förstörd.

Den här typen av sibirier är mycket enkla att tycka om. De är glada, ingenting är omöjligt, tusenkonstnärer, tar livet väldigt lugnt, en dag i taget och stressar inte och de är väldigt generösa. Som exempel, kan jag säga att varje gång vi är ute och promenerar med Novikov, när han hjälper oss med olika göromål, så stannar han alltid vid sitt garage, tar fram en jättelik frusen schirr (en sorts vit lax) och ger den till oss som gåva och säger till oss:

"Se till att ni får i er nog med straganina innan ni åker!"

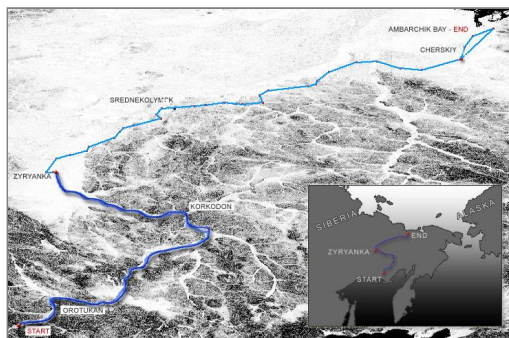
Straganina, det är som ni kanske vet nu, frusen rå fisk som man äter rakt av som den är. Eller så letar han specifikt fram en romstinn hona, så att vi dessutom kan få i oss en mängd frusen rom och snabbt få upp kroppsvärmen! För dem är den normala bilden av polfarare som alla västerländska äventyrare vill visa upp, det vill säga kylan, stormar, istappar och rimfrost i skägget, lortiga kalsonger, förfrysningar och okända isar, allmänt utrustningskrångel, ja, det är en del av vardagen. Ingenting märkvärdigt. Men, det lustiga är att de tycker att det vi skall göra är helt obegripligt, att skida, dra vår egen utrustning, sova i tält utan kamin och det hela vintern fram tills maj. Trots att det egentligen vore en baggis för dem!

"Så galna är vi inte!" ,säger de och tillägger; "Men ni kommer heller inte att överleva."

Alla tycker vi är för dåligt klädda, för färggranna och moderna och ovana vid detta liv och, ja, helt enkelt, de tycker det är för lite sibirier i oss!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

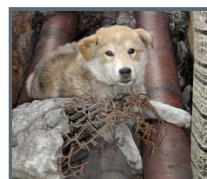


Previous Dispatches

[Dogs along the Kolyma](#) 11 Nov, 04 - 15:31

Our apartment in Zyryanka. Only -14 °C today! No good at all regarding the ice on the Kolyma and we will even have bigger problems if this warmth continues! Blue sky and sunny, no wind.

Johan



[Zyryanka - a small Siberian settlement of today](#)

It is the 9th of November today and we're expecting our delayed winter gear to arrive from Yakutsk today. Weather's warm, it's only -22 °C, overcast, after a night of spectacular polar lights.



[The yugahirs as told by Ljuba](#)

It's the 7th of November, temperature is -25 °C(F) and our winter gear from Moscow hasn't arrived yet, so we're quite cold!

"Snowy winds begin roaring again through the empty evening dark



 Powered by CONTACT 3 expedition software